

Dr hab. n. med. Agnieszka Owczarczyk-Saczonek, prof. UWM

Olsztyn, 20.07.2022 r.

Katedra i Klinika Dermatologii, Chorób Przenoszonych

Drogą Płciową i Immunologii Klinicznej,

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu BIURO RADY DISCYPLINY NAUKI MEDYCZNE	
wpl. dnia	02-08-2022
L. dz. RN-BM/	1251

Recenzja pracy doktorskiej lek. Amelii Głowaczewskiej

na podstawie cyklu publikacji pt. „*Aleksytymia oraz autodestruktywność pośrednia u pacjentów z trądzikiem odwróconym*”

Promotor: Dr hab. n. med. Łukasz Matusiak

Promotor pomocniczy: dr n. med. Renata Wallner

Głowaczewska A, Szepietowski JC, Matusiak Ł. Prevalence and associated factors of alexithymia in patients with hidradenitis suppurativa: a cross-sectional study. Acta Derm Venereol. 2021 Nov 24;101(11):adv00598. doi: 10.2340/actadv.v101.370. (IF 4.437, Pkt. MNiSW/KBN: 100).

1. Głowaczewska A, Reszke R, Szepietowski JC, Matusiak Ł. Indirect self-destructiveness in hidradenitis suppurativa patients. J Clin Med. 2021 Sep 16;10(18):4194. doi: 10.3390/jcm10184194. (IF 4.242, Pkt. MNiSW/KBN: 140).

2. Głowaczewska A, Szepietowski JC, Matusiak Ł. Severe hidradenitis suppurativa successfully treated with secukinumab. Dermatol Ther. 2020 Nov;33(6):e13845. doi: 10.1111/dth.13845. (IF 2.851, Pkt. MNiSW/KBN: 70).

IF 11,53 MNiSW 310

Lek. Amelia Głowaczewska jest odbywa szkolenie rezydenckie w Katedrze i Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii, Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, gdzie poza pracą z pacjentami, prowadzi badania naukowe w ramach studiów

doktoranckich. Doświadczenie zawodowe zdobywała także na stażach w europejskich ośrodkach w m. in. w Niemczech i we Włoszech. Doktorantka należy do krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń naukowych – European Society for Dermatology and Psychiatry, European Hidradenitis Suppurativa Foundation, European Academy of dermatology and Venereology oraz Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego. Jest współautorką 9 artykułów naukowych i 23 doniesień zjazdowych.

Osiągnięcie naukowe spełnia warunki określone w Ustawie z dnia z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) art. 187 teje ustawy i stanowi cykl trzech prac, powiązanych tematycznie - *Aleksytymia oraz autodestruktywność pośrednia u pacjentów z trądzikiem odwróconym*". We wszystkich pracach Kandydatka jest pierwszym autorem. Podany cykl publikacji do recenzji ma wysoki IF 11,53 MNiSW 310.

Hidradenitis suppurativa (HS) jest wyniszczającą chorobą skóry charakteryzującą się nawracającymi guzkami zapalnymi, ropniami i zatokami z bliznowaceniem, głównie w obszarach wyprzeniowych. Ból, zapach i wydzielina związane ze zmianami HS mają istotny wpływ na jakość życia pacjentów (QoL). Stwierdzono, że HS wywiera większy wpływ na QoL niż wszystkie inne znane przewlekłe dermatozy, w tym łuszczyca, atopowe zapalenie skóry i trądzik. Oprócz cierpienia fizycznego pacjenci z HS cierpią z powodu dystresu psychicznego i zakłopotania, upośledzenia relacji osobistych i intymnych, złego wizerunku ciała, niskiej samooceny, zmniejszonej radości z życia i zwiększonej wskaźniki depresji. Finansowy wpływ HS jest ogromny, ponieważ wysokie koszty opieki zdrowotnej w tej populacji są spotęgowane wysokimi wskaźnikami bezrobocia, absencji w pracy i straconych szans na awans. Aleksytymia, czyli trudność w opisie lub rozpoznaniu emocji, jest powiązana z różnymi zaburzeniami psychicznymi, takimi jak lęk, depresja i stres psychiczny może być również ważnym objawem towarzyszącym. Natomiast autodestrukcyjność nigdy nie była oceniana w tej grupie pacjentów, co jest nowatorskie dla badań podjętych przez Doktorantkę. Psychospołeczne domeny QoL, często niedoceniane przez świadczeniodawców, stanowią zatem ważną i często pomijaną możliwość poprawy opieki nad pacjentami z HS. Dlatego wyniki prowadzonych badań dają nowe wskazówki dla klinicystów.

Doktorantka wyznaczyła sobie szczegółowe cele badawcze, które zostały w pełni zrealizowane: poznanie stopnia nasilenia aleksytymii oraz autodestruktywności u chorych, określenie zależności pomiędzy nasileniem aleksytymii a dolegliwościami bólowymi i jakością życia chorych, nałogami, charakterystyka zachowań autodestrukcyjnych zależnie od płci, ciężkości HS i innych czynników socjoekonomicznych, a także ocenę stosowania inhibitorów IL-17 w terapii tego schorzenia.

Pierwsza praca z cyklu (*Głowaczewska A, et al. Prevalence and Associated Factors of Alexithymia in Patients with Hidradenitis Suppurativa: A Cross-sectional Study.*) jest pracą oryginalną, analizującą częstość występowania aleksytymii w grupie chorych na HS z wykorzystaniem po raz pierwszy Kwestionariusz Aleksytymii Bermonda-Vorsta (BVAQ), który daje możliwość oceny aleksytymii w sposób bardziej kompleksowy, z wyodrębnieniem jej poszczególnych komponentów (fantazjowanie, identyfikowanie, analiza, werbalizowanie, emocjonowanie). Grupę badaną stanowiło 100 dorosłych pacjentów ambulatoryjnych z rozpoznaniem HS, przebywających w Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii we Wrocławiu od stycznia 2019 do października 2020 roku. Grupę kontrolną stanowiło 110 osób zdrowych, dobranych losowo i dobrowolnie spośród osób zdrowych pod względem wieku, płci i poziomu wykształcenia w tym samym okresie. Badanie uzyskało zatwierdzenie etyczne przez instytucjonalną komisję etyki Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu (KB-352/2019). Nasilenie HS zostało ocenione przez 3 ekspertów w dziedzinie HS (LM, JCS, AG) podczas badania klinicznego, stosując następujące skale: zaawansowania Hurleya, Modified Hidradenitis Suppurativa Score (HSS) oraz International Hidradenitis Suppurativa Severity System (IHS4). Aleksytymia została oceniona przez BVAQ w polskiej adaptacji Maruszewskiego i Ściagały. Całkowite wyniki BVAQ były istotnie wyższe w grupie pacjentów z HS niż w grupie kontrolnej ($p < 0,0001$), a częstość aleksytymii w kohorcie pacjentów z HS była również istotnie wyższa w porównaniu z grupą kontrolną (iloraz szans 2,04; 95% CI 1,13–3,36). Żadna ze skal nasilenia HS (stadium Hurleya, HSS, IHS4) ani DLQI nie korelowała istotnie z całkowitymi wynikami BVAQ. Jednak istotnie wyższe całkowite wartości BVAQ stwierdzono u pacjentów z HS uzależnionych od palenia. Nie stwierdzono istotnych różnic między płciami w uzyskanych

całkowitych wynikach BVAQ zarówno w grupie badanej, jak i kontrolnej. Pacjenci z HS i osoby zdrowe z grupy kontrolnej różniły się w podskalach werbalizujących ($p < 0,0001$), fantazjujących ($p < 0,01$) i analizujących ($p < 0,0001$), a pacjenci z cięższym HS (według skali Hurleya) mieli istotnie bardziej upośledzoną zdolność do fantazjowania i opisywania emocji. Ponadto mężczyźni uzyskali istotnie wyższe wyniki niż kobiety w podskali emocjonalności ($p = 0,001$). Palenie tytoniu w grupie kontrolnej nie miało wpływu na podskalę BVAQ. Wreszcie, nie zaobserwowano znaczących związków między obecnością aleksytymii lub wyników BVAQ a bólem, BMI, otyłością, danymi socjodemograficznymi zarówno w grupie badanej, jak i kontrolnej. Wnioski z tego badania są bardzo ważne, wskazując na konieczność zwrócenia szczególnej uwagi na sferę emocjonalną pacjentów przy poszukiwaniu nowych podejść terapeutycznych do leczenia HS. Holistyczne podejście do leczenia pacjentów z HS, uwzględniające nie tylko konwencjonalne metody w postaci terapii zachowawczej i chirurgicznej, ale także psychoterapię wspomagającą, może kontrolować chorobę, łagodzić ból i powolne wybuchy.

Druga praca z cyklu (*Głowaczewska A, et al. Indirect Self-Destructiveness in Hidradenitis Suppurativa Patients*) to również praca oryginalna, której celem była ocena pośrednich zachowań autodestrukcyjnych u pacjentów z HS. Grupa badana obejmowała 100 dorosłych pacjentów z HS z 59 mężczyznami i 41 kobietami. Autodestruktywność pośrednią badano polską wersją Skali Samodestrukcji Pośredniej Kelleya (CS-DS). Badanie wykazało, że średni całkowity wynik autodestruktywności pośredniej w populacji HS wyniósł $130,16 \pm 21,3$ (mediana 128 punktów). Wyniki CS-DS były istotnie wyższe u osób palących ($p = 0,006$). Najbardziej wyrażoną klasą autodestruktywności pośredniej była A5 (bezradność i bierność). Wskazane wyniki wskazały na silną dominację form biernych autodestruktywności pośredniej nad jej formami aktywnymi. Ze względu na związaną z tym niską samoocenę, izolację społeczną i wykluczenie, pacjenci z HS są bardziej skłonni do zachowań autodestrukcyjnych, co może prowadzić do słabszego przestrzegania zaleceń lekarskich i braku dbałości o swoje zdrowie.

Ostatnia, trzecia praca (*Głowaczewska A, et al. Severe Hidradenitis Suppurativa Successfully Treated with Secukinumab*) to opis przypadku klinicznego – ciężkiego przebiegu

KATEDRA I KLINIKA DERMATOLOGII, CHORÓB PRZENOSZONYCH DROGĄ PŁCIOWĄ I IMMUNOLOGII KLINICZNEJ

HS u pacjenta z dobrym efektem terapeutycznym po leczeniu sekukinumabem. Szkoda, że Doktorantka nie dokonała oceny większej liczby przypadków, ale jest to spowodowane ograniczoną dostępnością i brakiem refundacji tego leku w Polsce we wskazaniu HS.

Istotnym atutem cyklu przedstawionego mi do recenzji pracy jest wysoki IF prac, wydrukowanych w cenionych pismach zagranicznych. Docenienie ich przez recenzentów tychże czasopism uważam za bardzo istotne w ocenie tego cyklu i nie zgłaszam żadnych merytorycznych uwag. Kolejnym atutem jest nowatorski, interdyscyplinarny temat, dający wiele wskazówek dla klinicystów i pacjentów oraz duża grupa badanych pacjentów, co świadczy o randze ośrodka badawczego.

Podsumowując, przedstawiony cykl prac składający się na rozprawę doktorską oceniam bardzo wysoko. Wybranie ciekawego i nowatorskiego tematu, prawidłowo dobrane metody badawcze oraz analizy statystyczne, dobór literatury, wskazują, że lek. Lek. Amelia Głowaczewska jest osobą umiejącą prowadzić badania naukowe, oraz wyciągać odpowiednie wnioski. Dodatkowym atutem jest syntetyczne opracowanie cyklu prac, podsumowujące wybrany temat. O wartości prac naukowych świadczą publikacje w renomowanych czasopismach medycznych, których całkowita punktacja IF wynosi 11.53. Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) art. 13 ust.1 tejże ustawy.

W związku z powyższym przedkładam Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauki Medycznej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie lek. Lek. Amelii Głowaczewskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Ze względu na wysoką punktację IF, aktualny i praktyczny klinicznie temat, wnioskuję o wyróżnienie.

Dr hab. n. med. Agnieszka Owczarczyk-Saczonek, prof. UWM

KIEROWNIK
Katedry i Kliniki Dermatologii,
Chorób Przenoszonych Drogą Płciową
i Immunologii Klinicznej

*dr hab. n. med. Agnieszka Owczarczyk-Saczonek
prof. UWM*

WYDZIAŁ LEKARSKI, COLLEGIUM MEDICUM / KATEDRA I KLINIKA DERMATOLOGII, CHORÓB PRZENOSZONYCH DROGĄ PŁCIOWĄ I IMMUNOLOGII KLINICZNEJ
UNIwersytet WARMIŃSKO-MAZURSKI W OLSZTYNIE

Al. Wojska Polskiego 30, 10-229 Olsztyn
<http://wl.uwm.edu.pl/kd>
tel. (89) 678 66 54
fax (89) 678 66 41

